

когато Аристандръ влезе и му увѣдоми че сънѣтъ, когото бѣше виделъ за Клита, и знакѣтъ даденъ съ говедата показваха че тѣзи нѣща бѣха прѣди много врѣме прѣдсказани за да се збждатъ, та тогазъ само се виде да въсприима дума. За то въведоха философѣтъ Каллистена, който бѣше приятель на Аристотела и Анаксарха отъ Авдирита. Тогазъ Каллистенъ се трудеше съ кротостъ и съ нравственни теорій, като да му внуши т. е. въ умѣтъ съ думи, и косвенно безъ да го огорчи, за да му уталожи скърбѣта. А Анаксархъ вървеше по единъ особенъ философически ¹ пхтъ, и се считаше отъ хората като за особенъ чловѣкъ, а за обикновеннитѣ работи той никакъ немареше, за то щомъ влезе въ стаята на Александра и извѣднѣжъ се извика тѣй : „Тойзи ли е Александръ на когото глѣда всичкий свѣтъ ? а той да лежи на земята, и да плачи като робъ, и да се страхува отъ законѣтъ и отъ укоритѣ на чловѣцитѣ, на които той трѣбва да бжде законъ и правило на праведнитѣ, а като е побѣдилъ 695 Александръ трѣбва да владѣе и да управлява а не да робува и да се владж отъ праздни идей. Приложи още и това и рече тѣй : А не знаешъ ли Александре, че сѣдбата е дадена отъ горѣ отъ богѣтъ Зевсъ, и отъ Оемисъ, който е богѣтъ на законѣтъ, тѣй щото всѣкое нѣщо, кое-

1) Т. е. безъ нѣкоя добра философия споредъ както се забѣлѣжава отъ по-долнитѣ му думи.